2025/1307

9.7.2025

KOMMISSIONENS HENSTILLING (EU) 2025/1307

af 2. juli 2025

om skatteincitamenter til støtte for aftalen om ren industri og i lyset af rammebestemmelserne for statsstøtte til ren industri

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 292, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den 29. januar 2025 offentliggjorde Kommissionen meddelelsen om et konkurrenceevnekompas for EU ([1]), som indeholder en liste over prioriterede foranstaltninger, der skal sætte skub i den økonomiske dynamik i Europa. Der fastsættes heri tre omstillingsforudsætninger for at styrke konkurrenceevnen: 1) mindskelse af innovationskløften, 2) en fælles køreplan for dekarbonisering og konkurrenceevne, og 3) mindskelse af overdreven afhængighed og øget sikkerhed

(2) Den 26. februar 2025 offentliggjorde Kommissionen meddelelsen om aftalen om ren industri ([2]). I aftalen fremsættes de økonomiske argumenter for dekarbonisering som en kilde til vækst og velstand. Med udgangspunkt i konkurrenceevnekompasset og dets dekarboniseringssøjle indeholder aftalen om ren industri en fælles køreplan for dekarbonisering og konkurrenceevne. Den bekræfter EU's engagement i dets klimamål ved at indeholde klare forretningsmæssige incitamenter for industrien til at dekarbonisere i Europa, herunder gennem den praksis, der anvendes i den cirkulære økonomi, og dermed styrke EU's konkurrenceevne. Formålet med aftalen om ren industri er derfor at samle — og fremme — klimaindsatsen og konkurrenceevnen under én overordnet vækststrategi og samtidig styrke EU's modstandsdygtighed. Der fokuseres heri på 1) energiintensive industrier, som har brug for omgående støtte til at dekarbonisere, elektrificere og øge cirkulariteten og til at imødegå høje energiomkostninger, illoyal global konkurrence og komplekse regler, som alt sammen skader konkurrenceevnen i EU, og 2) cleantech-sektoren, som er omdrejningspunkt for den fremtidige konkurrenceevne og nødvendig for industriel omstilling og dekarbonisering og for at fremme den cirkulære økonomi.

(3) Det er afgørende at mobilisere ressourcer til at tilskynde til private investeringer for at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi og reducere drivhusgasemissionerne. EU er nødt til at øge sine årlige investeringer i energi, industriel innovation og opskalering samt transportsystemet med ca. 480 mia. EUR sammenlignet med det foregående årti ([3]). I den forbindelse er det vigtigt, at de elementer i medlemsstaternes selskabsskattesystemer, som påvirker private investeringsbeslutninger, udsender prissignaler, der understøtter fremme af ren energi og ikke underminerer andre dekarboniseringspolitikker.

(4) Skatteincitamenter kan tjene generelle investerings- og vækstmål eller være rettet mod specifikke mål, f.eks. for at støtte udbredelsen af ny cleantech eller tilskynde til investeringer i industriel dekarbonisering. De kan derfor tilskynde virksomheder til at investere i rene aktiver og teknologier, der er strategiske for omstillingen til en dekarboniseret og cirkulær økonomi.

(5) I meddelelsen om aftalen om ren industri blev det bebudet, at Kommissionen ville henstille til medlemsstaterne, at de træffer passende skatteforanstaltninger til støtte for investeringer i cleantech, herunder kortere afskrivningsperioder for aktiver inden for ren teknologi og anvendelse af skattegodtgørelser for virksomheder i strategiske sektorer med henblik på omstillingen til ren energi.

(6) De nye rammebestemmelser for statsstøtte i forbindelse med aftalen om ren industri (»rammebestemmelserne«) ([4]) vil gøre det muligt at yde den statsstøtte, der er nødvendig og rimelig for at tiltrække private investeringer. Da dette også kan vedrøre skatteforanstaltninger, når foranstaltningerne i denne henstilling omfatter statsstøtte, mindes medlemsstaterne om, at rammebestemmelserne indeholder de relevante regler om forenelighed med indre marked. I sådanne tilfælde skal henstillingen derfor læses i sammenhæng med sidstnævnte.

([1]) COM(2025) 30 final.
([2]) COM(2025) 85 final.
([3]) SWD(2023) 68 final — mellem 2021 og 2030.
([4]) C(2025) 7600 final. Meddelelse fra Kommissionen — Rammebestemmelser for statsstøtteforanstaltninger til støtte for aftalen om ren industri (Rammebestemmelser for statsstøtte i forbindelse med aftalen om ren industri) af 25. juni 2025.

(7) De økonomiske argumenter for dekarboniserede produkter afhænger af flere faktorer. Skatteincitamenter bør ses som et element i et policy-mix, der er under udvikling, og som også omfatter tværgående foranstaltninger såsom CO_2-prissætning og energibeskatning samt konkrete foranstaltninger på efterspørgselssiden. Virksomhederne vil kun foretage de nødvendige investeringer, hvis de er sikre på, at der er et marked for deres produkter. I betragtning af udviklingen i den teknologiske parathed og dermed omkostningerne ved de respektive produkter bør skatteincitamenter, omfanget af de lempelser, de giver, og omfanget af støtteberettigede aktiver tages op til regelmæssig revision, samtidig med at de skal overholde rammebestemmelser for statsstøtte, hvor det er relevant. I forbindelse med denne revisionsproces bør der tages hensyn til virksomhedernes interesse i at have stabile og forudsigelige afskrivningsregler, der gælder for deres investeringer og aktiver.

(8) Indholdet af denne henstilling er baseret på målrettede høringer af medlemsstaterne og interessenter fra specifikke sektorer, der er vigtige for at nå målene i aftalen om ren industri. Henstillingen er også baseret på svarene på den offentlige høring vedrørende rammebestemmelserne, som omfattede feedback om de skatteincitamenter, der er fastsat i denne henstilling ([5]).

(9) I denne henstilling fastsættes fælles vejledende principper til brug i medlemsstaterne, når de indfører skatteincitamenter for at bidrage til målene i aftalen om ren industri, idet der primært fokuseres på politiske løsningsmodeller i forbindelse med selskabsskat. Støtten til udbredelsen af cleantech og industriel dekarbonisering varierer fra medlemsstat til medlemsstat. For at sikre lige vilkår for virksomheder i hele det indre marked og øge retssikkerheden bør skatteincitamenter så vidt muligt følge fælles vejledende principper.

(10) De nærmere detaljer om omfanget, typen og udformningen af de skatteincitamenter, der foreslås i henstillingen, bygger på principperne om, at skatteincitamenter bør være omkostningseffektive, målrettede, enkle for virksomheder og forvaltninger at forstå og anvende og sikre sikker og rettidig støtte til virksomheder, der beslutter at investere i ren teknologi. Virkningen af skatteincitamenter maksimeres, når virksomheder, der træffer beslutninger om investeringer i ren teknologi, kan have tillid til, at de vil kunne nyde godt af den fulde værdi af et incitament i en medlemsstat, og at de vil opnå fordelene relativt kort tid efter investeringen. Det foreslås derfor i henstillingen, at der anvendes regler for fremrykket skattemæssig afskrivning og underskudsfremførsel i forbindelse med investeringer i ren teknologi. Det henstilles også, at medlemsstaterne, hvor det er muligt inden for rammerne af deres nationale skattesystem, overvejer at gøre skattegodtgørelser refunderbare og/eller tillade, at de modregnes i en bredere vifte af skatter end selskabsskat.

(11) Den empiriske dokumentation peger overvejende i retning af, at udgiftsbaserede skatteincitamenter er et mere omkostningseffektivt middel til at generere yderligere investeringer end indkomstbaserede skatteincitamenter såsom nedsatte selskabsskattesatser eller patentbokse. Udgiftsbaserede skatteincitamenter kan trækkes fra skattegrundlaget, f.eks. fremrykket afskrivning, eller fra den skyldige skat, f.eks. skattegodtgørelser. I denne henstilling fokuseres der på udgiftsbaserede skatteincitamenter.

(12) Skatteincitamenter, der fratrækkes skattegrundlaget, kan have form af en fremrykket afskrivning, som kan have en betydelig positiv indvirkning på produktive investeringer. Et grundlæggende træk ved de fleste selskabsskattesystemer er, at de omfatter afskrivningsregler, som har en betydelig indvirkning på skattegrundlaget. Regler for langsommere skattemæssig afskrivning reducerer den reelle værdi af virksomhedernes skattefradrag for investeringer på grund af inflation og virksomhedens kapitalomkostninger. Fremrykket afskrivning giver mulighed for skattemæssig indregning af højere afskrivningsudgifter i de tidligere år af et aktivs levetid. Det fungerer derfor som en udskydelse snarere end en nedsættelse af den skat, der i sidste ende skal betales.

(13) Straksafskrivning er en af de mest gunstige former for fremrykket afskrivning for skatteyderne, idet de har ret til at indregne hele det afskrivningsberettigede beløb som et skattefradrag i det skatteår, hvor investeringen foretages. Det reducerer selskabets beskatningsgrundlag i investeringsåret, hvilket fører til lavere skattetilsvar og frigør midler til mulige investeringer. Reglerne om straksafskrivning og fremrykket skattemæssig afskrivning giver derfor virksomhederne en likviditetsfordel og reducerer eller fjerner selskabsskatteskattens negative indvirkning på de berørte investeringsbeslutninger.

([5]) Se her: https://competition-policy.ec.europa.eu/public-consultations/2025-cisaf_en.

(14) »Diskretionær« eller »fleksibel« afskrivning giver virksomhederne mulighed for at afskrive aktiverne på et tidspunkt, der er bekvemt for dem, f.eks. at udskyde straksafskrivningen, hvis de ikke har tilstrækkelig skattepligtig indkomst til at udnytte den fuldt ud i et givet år.

(15) Skatteincitamenter, der kan modregnes i den skat, der i sidste ende skal betales, udgør skattegodtgørelser. Med udgiftsbaserede skattegodtgørelser beregnes godtgørelsens størrelse i forhold til de udgifter, der rent faktisk er afholdt i forbindelse med den pågældende investering. Skattegodtgørelser anvendes primært inden for selskabsskattesystemet. Skattegodtgørelsernes effektivitet med hensyn til at stimulere yderligere produktive investeringer afhænger af, hvordan man vælger at udforme dem, herunder omfanget af lempelser og den fleksibilitet, der gives, samt af den økonomiske kontekst, hvori de indføres. Nogle skattegodtgørelser kan have samme virkning som tilskud; i så tilfælde bør medlemsstaterne nøje overveje, om og i hvilken sammenhæng skattegodtgørelse eller tilskud er den mest hensigtsmæssige form for investeringsstøtte.

(16) Nogle skatteydere kan generere tab eller et beskedent skattepligtigt overskud i det år, hvor investeringen foretages, eller i nogle af de følgende år. I så tilfælde vil skatteyderne måske ikke i første omgang være i stand til fuldt ud at drage fordel af bestemmelser om straksafskrivning eller fremrykket afskrivning eller til at modregne værdien af en skattegodtgørelse på grund af et utilstrækkeligt selskabsskattetilsvar i det pågældende år. For at gøre det muligt for alle skatteydere at drage fuld og lige stor fordel af de skattepolitiske incitamenter opfordres medlemsstaterne til at vedtage generøse bestemmelser, der giver virksomheder mulighed for at fremføre underskud og uudnyttede skattegodtgørelser i fire år. Medlemsstaterne opfordres også til at undersøge muligheden for at give selskaber fleksibilitet til at fratrække en brøkdel eller det samlede investeringsbeløb som en skattemæssig afskrivning i det første eller et efterfølgende skatteår. Medlemsstaterne bør, hvor det er muligt inden for rammerne af deres nationale system, overveje at give virksomheder mulighed for at modregne skattegodtgørelser i en bredere vifte af skatter. Medlemsstaterne opfordres desuden til at undersøge, om der kan gives mulighed for tilbagebetaling af eventuelle skattegodtgørelser, der efter fire år fortsat ikke er udnyttet.

(17) Den 5. marts 2025 offentliggjorde Kommissionen handlingsplanen for bilindustrien ([6]) og meddelelsen om dekarbonisering af virksomhedsflåder ([7]). Den har også bebudet et lovgivningsinitiativ om dekarbonisering af virksomhedernes vognparker inden udgangen af 2025, en henstilling om skattemæssige og ikkeskattemæssige incitamenter på efterspørgselssiden for 2026 og en investeringsplan for bæredygtig transport. Det er bydende nødvendigt, at den europæiske bilindustri ikke kun styrer gennem, men også former omstillingen til nulemissionskøretøjer. Navnlig kan en hurtigere udbredelse nulemissionskøretøjer i virksomhedernes vognparker gavne den europæiske bilindustri og bidrage til at øge dens konkurrenceevne og modstandsdygtighed på dette afgørende tidspunkt. I forbindelse med firmabiler er den skattemæssige behandling generelt en afgørende faktor for valget af køretøjer. Skattemæssige foranstaltninger såsom de skatteincitamenter og principper, der er beskrevet i denne henstilling, udgør derfor en betydelig mulighed for at fremskynde overgangen til nulemissionskøretøjer.

(18) Enkle, hurtige og effektive administrative procedurer er vigtige for at øge anvendelsen af skatteincitamenter og sikre, at virksomhederne fuldt ud tager hensyn til de fordele, de vil give, når de træffer deres investeringsbeslutninger. Det henstilles derfor til medlemsstaterne, at de holder de administrative byrder i forbindelse med anvendelsen af skatteincitamenter på et minimum, samtidig med at de udformer skatteincitamenterne på en sådan måde, at det sikres, at virksomhederne vil være i stand til rettidigt at drage fordel af den fulde værdi af incitamentet. Som fremhævet i aftalen om ren industri er det for både energiintensive industrier og cleantech vigtigt, at vi kan producere fremtidens teknologier i Unionen.

(19) Selv om forordningen om nettonulindustri vil øge konkurrenceevnen i nettonulteknologisektoren, tiltrække investeringer og forbedre markedsadgangen for cleantech i EU, kan visse investeringer i cleantech kræve yderligere støtte for at sikre, at kapaciteten øges i Unionen. Det vil gøre det muligt at fremskynde omstillingen til nettonulteknologi og øge den europæiske modstandsdygtighed på dette område, navnlig med henblik på at styrke den europæiske værdikæde for cleantech, der bidrager til det benchmark på 40 %, der er fastsat i forordningen om nettonulindustri. Ud over ovennævnte overvejelser om modstandsdygtighed opfordres medlemsstaterne til at overveje socialpolitiske hensyn for at foregribe de ændringer, der følger af omstillingen til en nulemissionsøkonomi, og fremme rimelige forhold på arbejdsmarkedet såsom rimelige lønninger, anstændige arbejdsvilkår, uddannelse og fair jobskifte. Det vil bidrage til skabelsen af varige job af høj kvalitet og til nettomålene.

([6]) COM(2025) 95 final.

([7]) COM(2025) 96 final: Der findes i øjeblikket ingen definition i EU-lovgivningen af, hvad der forstås ved en virksomheds vognpark. I denne meddelelse betragtes alle køretøjer, der er registreret af en juridisk enhed (i modsætning til en fysisk person), som erhvervskøretøjer. Med undtagelse af bl.a. ambulancer, brandbiler osv.

(20) Nogle medlemsstater kan være nødt til at tage højde for de midlertidige eller permanente finanspolitiske omkostninger ved at anvende skatteincitamenter til at stimulere investeringer i ren teknologi. I så tilfælde kan medlemsstaterne undersøge mulighederne for at mindske skattegabet. Det kunne omfatte en cost-benefit-analyse af eksisterende skatteudgifter, navnlig dem, der måske ikke er omkostningseffektive, der kan stimulere forbruget af fossile brændstoffer og/eller udgøre incitamenter, der ikke er i overensstemmelse med målene i aftalen om ren industri og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 ([8]) (den europæiske klimalov). For at sikre sammenhæng og effektivitet i policy-mixet er det afgørende at kombinere skatteincitamenter til investeringer i ren teknologi med andre politiske tiltag, der fortsat sender passende prissignaler til aktiviteter med negative miljømæssige eksternaliteter, herunder ved at udfase subsidier til fossile brændstoffer. Bestræbelser på at forbedre overholdelsen af skattereglerne kan også bidrage til at udligne omkostningerne ved at yde støtte til investeringer i ren teknologi og samtidig gøre det samlede skattemiks mere befordrende for investeringer og vækst.

(21) Som led i den politiske koordinering, der er planlagt i henhold til aftalen om ren industri, bør medlemsstaterne underrette Kommissionen om de nationale foranstaltninger, der træffes for at gennemføre denne henstilling, og om skatteydernes faktiske anvendelse heraf. Det er vigtigt med regelmæssige mellemrum at evaluere effektiviteten af skatteincitamenter. Hvor det er relevant, kan eksisterende EU-processer og -fora, herunder Ekspertgruppen vedrørende Udformningen af Beskatningsordninger eller arbejdsgruppe IV, også anvendes til at støtte kontrollen med gennemførelsen af henstillingen og til at udveksle bedste praksis, idet der også gøres brug af digitale løsninger for at øge gennemsigtigheden og effektiviteten. Disse skridt vil også gøre det muligt for Kommissionen med regelmæssige mellemrum at aflægge rapport om medlemsstaternes foranstaltninger til gennemførelse af henstillingen, herunder når den med henblik på sin årsrapport om det indre marked og konkurrenceevnen nøje overvåger de fremskridt, der gøres inden for rammerne af aftalen om ren industri, på områderne dekarbonisering og konkurrenceevne.

(22) De foranstaltninger, som medlemsstaterne gennemfører i medfør af denne henstilling, berører ikke artikel 107 og 108 i TEUF

(23) Når skatteincitamenter, der indføres for at gennemføre denne henstilling, omfatter statsstøtte, fastsættes der i rammebestemmelserne en række specifikke betingelser for, at støtten er forenelig med det indre marked ([9]). Der kan navnlig ydes skattegodtgørelse op til visse lofter, jf. afsnit 6.1 i rammebestemmelserne, for at fremme produktionskapaciteten for cleantech. Desuden kan der ydes statsstøtte i form af bl.a. skattegodtgørelse til støtte for industriel dekarbonisering på de betingelser, der er fastsat i afsnit 5 i rammebestemmelserne.

(24) Når der ydes statsstøtte gennem fremrykket eller fleksibel afskrivning for at støtte efterspørgslen efter udstyr til nettonulteknologi, fastsættes det i afsnit 6.3 i rammebestemmelserne, på hvilke betingelser sådanne skatteincitamenter vil blive betragtet som forenelige med det indre marked. I afsnit 6.3 i rammebestemmelserne fastsættes det navnlig, at aktiverne skal være nye og primært anvendes til støttemodtagernes aktiviteter.

(25) Hvis statsstøtte i form af skatteincitamenter til gennemførelse af denne henstilling ikke falder ind under anvendelsesområdet for rammebestemmelserne, kan medlemsstaterne også overveje andre typer statsstøtte, der er forenelige med det indre marked, jf. artikel 107 i TEUF. Hvis incitamenterne opfylder kravene i Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 (den generelle gruppefritagelsesforordning) ([10]), særlig kapitel III, afdeling 7, er de fritaget for anmeldelsespligten. Andre foranstaltninger kan anmeldes i henhold til retningslinjerne for statsstøtte til klima, miljøbeskyttelse og energi (»CEEAG«). Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at gøre fuld brug af de eksisterende muligheder for at nå de fælles mål i aftalen om ren industri og vil prioritere sådanne sager —

([8]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj).

([9]) Henstillingen skal læses i sammenhæng med rammebestemmelserne samt eventuelle ændringer af rammebestemmelserne, der måtte blive vedtaget i de kommende år.

([10]) Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (EUT L 187 af 26.6.2014, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/651/oj). Desuden vil den kommende revision af den generelle gruppefritagelsesforordning strømline betingelserne herfor og forvaltningen heraf.

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

1. Generelle principper

1.1. I denne henstilling fastsættes fælles vejledende principper til brug i medlemsstaterne i forbindelse med indførelse og udformning af skatteincitamenter, der skal bidrage til målene i aftalen om ren industri. Den har til formål at støtte investeringer i cleantech, dvs. investeringer i produktionskapacitet inden for cleantech, efterspørgsel efter cleantech og dekarbonisering af industrien som led i et bredere policy-mix, der er under udvikling.

1.2. Henstillingens bestemmelser berører ikke artikel 107 og 108 i TEUF og de gældende statsstøtteregler. Dette omfatter navnlig rammebestemmelserne for statsstøtte til ren industri (»rammebestemmelserne«). I forbindelse med gennemførelsen af denne henstilling og i det omfang skatteforanstaltningerne indebærer statsstøtte og dækker samme anvendelsesområde som rammebestemmelserne, fastsættes betingelserne for, at støtten er forenelig med det indre marked ([11]) på grundlag af traktatens artikel 107, stk. 3, litra c), i de relevante afsnit i rammebestemmelserne. Det henstilles til medlemsstaterne, at de tager hensyn til rammebestemmelsernes midlertidige karakter, hvor det er relevant.

1.3. Når medlemsstaterne indfører skatteincitamenter, der har til formål at bidrage til målene i aftalen om ren industri, opfordres de kraftigt til at udforme sådanne incitamenter under behørig hensyntagen til de vigtigste principper for en fornuftig og omkostningseffektiv anvendelse af skatteincitamenter inden for et sundt og effektivt skattesystem.

1.4. Omfanget, typen og udformningen af de skatteincitamenter, der anbefales i denne henstilling, bygger på principperne om, at skatteincitamenter bør være omkostningseffektive, målrettede, enkle for virksomheder og forvaltninger at forstå og anvende og ikke bør finde anvendelse på investeringer i infrastruktur til fossile brændstoffer og/eller maskiner, der bruger fossile brændstoffer, og de bør sikre sikker og rettidig støtte til virksomheder, der foretager investeringer i ren teknologi. Der tilskyndes til, at skatteincitamenter for investeringer i ren teknologi udformes på en sådan måde, at virksomheder, der træffer investeringsbeslutninger, relativt hurtigt vil få fuldt udbytte af et incitament i en medlemsstat. På grundlag heraf foreslås det i henstillingen, at der anvendes regler for fremrykket skattemæssig afskrivning, op til straksafskrivning, og underskudsfremførsel i forbindelse med investeringer i ren teknologi. Det henstilles også, at medlemsstaterne, hvor det er muligt inden for rammerne af deres nationale skattesystem, overvejer at gøre skattegodtgørelser refunderbare og/eller tillade, at de modregnes i en bredere vifte af skatter end selskabsskat.

1.5. Medlemsstaterne opfordres også kraftigt til at kombinere indførelsen af skatteincitamenter, der bidrager til målene i aftalen om ren industri, med yderligere foranstaltninger til at nedskalere og udfase subsidier til fossile brændstoffer.

2. Skattegodtgørelser for at sikre tilstrækkelig produktionskapacitet inden for cleantech og til industriel dekarbonisering

2.1. Det henstilles til medlemsstaterne, at de indfører en skattelettelse i form af en skattegodtgørelse for investeringsprojekter, der skaber yderligere kapacitet til at producere slutprodukter, de vigtigste specifikke komponenter hertil og kritiske råstoffer, jf. afsnit 6,1 i rammebestemmelserne.

2.2. Når medlemsstaterne yder statsstøtte i form af skattegodtgørelse til gennemførelse af punkt 2.1, skal de overholde betingelserne om forenelighed med det indre marked i afsnit 6.1 i rammebestemmelserne. Det kræves navnlig, at støttebeløbet ikke overstiger 150 mio. EUR pr. projekt og en maksimal støtteintensitet på 15 % af de støtteberettigede omkostninger, når investeringsprojektet gennemføres uden for støtteberettigede områder, eller 200 mio. EUR eller 350 mio. EUR pr. projekt og en maksimal støtteintensitet på 20 % eller 35 % af de støtteberettigede omkostninger, når investeringsprojektet gennemføres i bestemte støtteberettigede områder. Rammebestemmelserne giver også mulighed for at øge støtteintensiteten, når projekterne gennemføres af små og mellemstore virksomheder.

([11]) Støtten må ikke vedrøre nedsættelse af skatter eller afgifter, der afspejler de væsentlige omkostninger ved at levere energi eller relaterede tjenester (f.eks. netafgifter eller afgifter til finansiering af kapacitetsmekanismer).

2.3. Det henstilles ligeledes til medlemsstaterne, at de tilskynder til og indfører en skattelettelse i form af en skattegodtgørelse for investeringer, der reducerer drivhusgasemissionerne eller forbedrer energieffektiviteten inden for industrielle aktiviteter, navnlig for virksomheder, der gennemfører og offentliggør omstillingsplaner, der er i overensstemmelse med den europæiske klimalov.

2.4. Når medlemsstaterne yder statsstøtte i form af skattefordele til gennemførelse af punkt 2.3, skal de overholde betingelserne om forenelighed med det indre marked i afsnit 5 i rammebestemmelserne. Det kræves navnlig, at støttebeløbet ikke overstiger 200 mio. EUR pr. projekt, og at støtteintensiteten ligger mellem 20 % og 60 % afhængigt af investeringstypen. Det fastsættes også, at støtteintensiteten kan øges, når projekterne gennemføres af små og mellemstore virksomheder ([12]).

2.5. Den skattegodtgørelse, der svarer til de støtteberettigede omkostninger, der er afholdt i et skatteår, skal primært fratrækkes den selskabsskat, som skatteyderen skal betale. Hvis skattegodtgørelsen ikke er fuldt udnyttet i det relevante skatteår, henstilles det til medlemsstaterne, at de tillader fremførsel af det udestående beløb i skattegodtgørelsen i fire år. Medlemsstaterne kan også, hvor det er muligt inden for rammerne af deres nationale system, give virksomheder mulighed for at modregne skattegodtgørelser i andre skyldige nationale skatter.

2.6. Hvis der gøres brug af en fremførsel, og skattegodtgørelsen stadig ikke er fuldt udnyttet inden for fire år, henstilles det til medlemsstaterne, at de tilbagebetaler det udestående beløb til skatteyderen på det tidspunkt. Hvor det er relevant, skal en sådan tilbagebetaling overholde bestemmelserne om kvalificerede refunderbare skattegodtgørelser i Rådets direktiv (EU) 2022/2523 ([13]).

3. **Øget skattegodtgørelse for investeringsprojekter, der bidrager til modstandsdygtighed**

3.1. Uden at det berører betingelserne for forenelighed med det indre marked i afsnit 6.1 i rammebestemmelserne, opfordres medlemsstaterne ved udformningen af skattegodtgørelser for investeringsprojekter som omhandlet i punkt 2.1 til at medtage politiske mål for modstandsdygtighed, så længe dette er i overensstemmelse med EU-retten og Unionens internationale forpligtelser. Dette kan potentielt være i form af højere skattegodtgørelser. Med henblik herpå opfordres medlemsstaterne til at tage særligt hensyn til følgende betingelser for udformningen:

a) investeringsprojektet fører til produktion af et nettonulteknologislutprodukt eller en vigtig specifik nettonulteknologikomponent, hvor afhængigheden af et enkelt tredjeland på nuværende tidspunkt er høj, jf. gennemførelsesretsakten og de ajourførte oplysninger, der er offentliggjort i henhold til artikel 29, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 ([14])

b) investeringsprojektet er blevet anerkendt som et strategisk projekt i overensstemmelse med artikel 13 og artikel 14 i forordning (EU) 2024/1735

c) investeringsprojektet er beliggende i et område, der er udpeget af medlemsstaterne som en nettonulaccelerationszone i overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EU) 2024/1735

d) investeringsprojektet er blevet vurderet positivt inden for rammerne af Innovationsfonden og er blevet tildelt et »Sovereignty Seal« som omhandlet i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/795 ([15]) eller

([12]) Punkt 154 og 155 i rammebestemmelserne.

([13]) Rådets direktiv (EU) 2022/2523 af 15. december 2022 om sikring af en global minimumsskattesats for multinationale koncerner og store nationale koncerner i Unionen (EUT L 328 af 22.12.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2523/oj).

([14]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulteknologiprodukter og om ændring af forordning (EU) 2018/1724 (EUT L, 2024/1735, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj).

([15]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/795 af 29. februar 2024 om oprettelse af platformen for strategiske teknologier for Europa (STEP) og ændring af direktiv 2003/87/EF samt forordning (EU) 2021/1058, (EU) 2021/1056, (EU) 2021/1057, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) 2021/1060, (EU) 2021/523, (EU) 2021/695, (EU) 2021/697 og (EU) 2021/241 (EUT L, 2024/795, 29.2.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/795/oj).

e) investeringsprojektet er blevet anerkendt som et strategisk projekt i overensstemmelse med artikel 6 og artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1252 ([16]).

4. **Fremrykket skattemæssig afskrivning for at støtte efterspørgslen efter cleantech-udstyr op til fuld straksafskrivning**

4.1. Det henstilles til medlemsstaterne, at de indfører skattelempelser i form af fremrykket afskrivning, op til fuld straksafskrivning, af omkostninger, der er påløbet i en skatteperiode i forbindelse med erhvervelse eller leasing af cleantech-udstyr som defineret i punkt 182 i afsnit 6.3 i rammebestemmelserne.

4.2. Ved gennemførelsen af punkt 4.1 henstilles det til medlemsstaterne, at de prioriterer fuld straksafskrivning af sådanne omkostninger eller den højeste afskrivningssats, der er tilladt i henhold til de nationale skatteregler. Hvis fuld straksafskrivning ikke er tilladt, henstilles det til medlemsstaterne, at de tillader, at et beløb svarende til mindst 30 % af de støtteberettigede omkostninger kan afskrives i erhvervelsesåret.

4.3. Når medlemsstaterne yder statsstøtte i form af fremrykket afskrivning for at gennemføre punkt 4.1 og 4.2, skal de overholde betingelserne om forenelighed med det indre marked i afsnit 6.3 i rammebestemmelserne. Det indebærer navnlig, at aktiverne skal være nye og primært anvendes til støttemodtagernes aktiviteter. Det fastsættes endvidere, at der ikke skal beregnes en bruttosubventionsækvivalent, og at den fremrykkede afskrivning kan ydes ud over anden statsstøtte eller støtte fra centralt forvaltede EU-midler i forbindelse med de samme støtteberettigede omkostninger. Der bør ikke anvendes straksafskrivning for aktiver, der kan afskrives over en periode på mere end 15 år ([17]).

4.4. Det henstilles også til medlemsstaterne, at de giver skatteydere, der er berettiget til fremrykket afskrivning, fleksibilitet, så de kan beslutte, hvilken afskrivningstidsplan der skal gælde for det samlede afskrivningsberettigede beløb for disse aktiver. Skatteyderne kan derefter vælge enten at anvende de almindelige afskrivningsregler, fremrykket afskrivning af det samlede afskrivningsberettigede beløb for disse aktiver eller fremrykket afskrivning af kun en brøkdel af dette beløb (»diskretionær afskrivning«).

4.5. Uden at det berører anvendelsen af statsstøttereglerne, kan medlemsstaterne også overveje at gøre nulemissionskøretøjer til virksomheders vognparker ([18]) berettiget til fremrykket afskrivning. Når sådanne foranstaltninger omfatter statsstøtte, fastsætter forordning (EU) nr. 651/2014, særlig kapitel III, afdeling 7, de betingelser og tærskler, der skal overholdes, for at støtten er forenelig med det indre marked og fritaget for anmeldelsespligten i artikel 108, stk. 3, i TEUF.

5. **Øget fremrykket afskrivning for erhvervelse af cleantech-udstyr, der bidrager til modstandsdygtighed**

5.1. Under behørig hensyntagen til de gældende betingelser for forenelighed med det indre marked, der er fastsat i rammebestemmelserne eller i den generelle gruppefritagelsesforordning, opfordres medlemsstaterne til at yde den mest generøse form for fremrykket afskrivning for de erhvervelse- eller leasingomkostninger, der er omhandlet i punkt 4.1 og 4.5, og som bidrager til modstandsdygtighed, forudsat at dette er i overensstemmelse med EU-retten og Unionens internationale forpligtelser.

([16]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1252 af 11. april 2024 om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer og om ændring af forordning (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 og (EU) 2019/1020 (EUT L, 2024/1252, 3.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj).

([17]) Punkt 181, fodnote 103, i rammebestemmelserne.

([18]) COM(2025) 96 final: Der findes i øjeblikket ingen definition i EU-lovgivningen af, hvad der forstås ved en virksomheds vognpark. I denne meddelelse betragtes alle køretøjer, der er registreret af en juridisk enhed (i modsætning til en fysisk person), som erhvervskøretøjer. Med undtagelse af bl.a. ambulancer, brandbiler osv.

5.2. I forbindelse med gennemførelsen af dette punkt opfordres medlemsstaterne til at lade sig inspirere af den afledte ret, der er vedtaget på grundlag af artikel 29, stk. 2, i forordning (EU) 2024/1735, med henblik på at sikre, at de specifikke nettonulteknologislutprodukter, der støttes, bidrager til modstandsdygtighed.

6. **Gennemførelse og rapportering**

6.1. Medlemsstaterne opfordres til at anvende de skatteincitamenter, der er fastsat i denne henstilling. Som et første skridt opfordres medlemsstaterne til senest den 31. december 2025 at underrette Europa-Kommissionen om de foranstaltninger, der er indført eller bebudet for at gennemføre denne henstilling, samt om eventuelle lignende foranstaltninger, der allerede er truffet, og ændringer heraf. Eksisterende fora, navnlig Ekspertgruppen vedrørende Udformningen af Beskatningsordninger, og rapporteringsværktøjer, navnlig Kommissionens og OECD's fælles spørgeskema om skattereformer, vil også blive taget i betragtning med henblik på rapportering og overvågning af gennemførelsen af denne henstilling.

6.2. Det henstilles til medlemsstaterne, at de regelmæssigt evaluerer effektiviteten af de foranstaltninger, de har truffet for at gennemføre denne henstilling, og udveksler god praksis ved hjælp af et eksisterende EU-forum.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. juli 2025.

På Kommissionens vegne
Wopke HOEKSTRA
Medlem af Kommissionen